

Návrh znaku a vlajky pro obec Křepice (okres Znojmo)

Při tvorbě návrhu komunálních symbolů (znaku a vlajky) vycházím především z důležitých historických (sfragistických a patrociniálních) i geografických reálií (včetně konkrétního přání a výběru) obce.

Úvodem jen upozorňuji a vysvětluji, že dle heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí (poměrně striktní) podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy“ nebo „barev na kovy“ (tj. kovových figur v barevných polích štítu či barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele, proto (zdánlivě) obráceně, pokud není osově souměrný. Stejně tak směřují „pohybující se“ obecné figury heraldicky vpravo (tj. pohledově na znak vlevo).

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku a listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku Křepic je následující: Modrý štít (s figurami pluhu a hvězd ze staré pečeti) je již používán na hasičském praporu, proto byl ponechán.

Heroldská figura stříbrného (tj. bílého) vlnitého (zúženého) břevna (čili úzkého vlnitého vodorovného pruhu) jasně evokuje Křepický potok i rybník na něm ležící.

Obecné figury tří zlatých (tj. žlutých) hvězd jsou převzaté ze zmíněné historické pečeti obce, stejně tak i obecná figura pluhu bez kol (archetypálního symbolu venkova a zemědělství).

Základní heraldickou hvězdou, kdy není třeba počet hrotů uvádět, je právě hvězda šestihrotá (tj. šesticípá), v popisu (blasonu) se musí zmínit pouze vyšší nebo nižší počet hrotů než je šest.

Obecné figury dvou stříbrných (tj. bílých) lilií evokují atribut Panny Marie. Jedna lilie připomíná nejstarší vrchnost (první písemnou zprávu o obci), tj. Loucký klášter (zdejší mariánskou baziliku a symboliku všech premonstrátských klášterů s francouzskými liliemi), druhá pak zdejší kapli Panny Marie Lurdské (tj. patronku obce).

Blason (čili odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V modrém štítě pod třemi zlatými hvězdami zlatý pluh bez kol se stříbrnou radlicí, provázený vpravo nahoře a vlevo dole stříbrnou lilií, nad stříbrným vlnitým břevnem.

Návrh (na stožár stoupající) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i obecné figury, jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně obdélníkového) listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (tradičně daném státní vlajkou České republiky).

Přičemž poměr tří vodorovných vlajkových pruhů, modrého, bílého a modrého je 10:1:1, kde (úzký) bílý pruh zastupuje heroldské stříbrné (zúžené) vlnité břevno ze štítu znaku obce.

Základní vexilologickou hvězdou (kdy není třeba počet cípů uvádět) je naopak hvězda pětícípá, vyšší nebo nižší počet cípů se proto musí hlásit.

V případě popisu vlajky (praporu) se také, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté a stříbrné tinktuře kovu, tak jako na hmotově pevném štítě (kde se plátkový kov v minulosti skutečně používal), ale žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny a tak se i vyrábí.